

## Jornades de Museus i Administració Local

# Els reptes de futur dels serveis educatius dels museus

A hores d'ara ningú no dubta que la nostra societat està en plena transformació. La Catalunya de 1990, per exemple, no té res a veure amb la del 2005. En poc temps termes com "globalitat" o "multiculturalitat" s'han anat incorporant al nostre vocabulari quotidià. I en aquest context, les escoles són un dels principals baròmetres per constatar aquest canvi social. Han passat a la història les classes formades per un alumnat homogeni, que tenia els mateixos referents lingüístics i culturals. Ara l'ensenyant ha de treballar en una aula on hi ha infants procedents d'arreu del planeta. I, igual que als nens i les nenes nascuts aquí, entre moltíssimes altres coses, cal explicar-los la història i l'art de la seva ciutat i del seu país. En aquest sentit, els museus són un recurs gairebé imprescindible. No debades, en la majoria de casos, un dels eixos centrals dels equipaments museístics és l'oferta educativa. Ara bé, tenint en compte l'entorn social canviant, com han d'afrontar el futur més immediat els serveis pedagògics dels museus?

Precisament aquest va ser el tema de debat en la divuitena edició de les Jornades de Museus i Administració Local, celebrades el 30 de juny i l'1 de juliol al Museu Marítim de Barcelona per iniciativa de la Xarxa de Museus Locals de la Diputació de Barcelona.

Al llarg d'aquells dos dies, i amb un rècord d'inscrits que va arribar als 120 assistents, es van exposar experiències educatives que s'estaven portant a terme tant a Catalunya com en altres punts del planeta. De fet, les jornades es van inaugurar

amb una conferència de Silvia Alderoqui, responsable de la Direcció General d'Educació de la ciutat de Buenos Aires, que, al llarg de la seva xerrada, va explicar el procés d'elaboració de les propostes didàctiques confeccionades als museus de la capital argentina.

De manera similar, Roksana Chowaniec va donar a conèixer com funcionen els serveis educatius del Museu d'Arqueologia de Biskupin, el principal jaciment prehistòric polonès, on es poden contemplar unes estructures defensives de fusta del segle VIII a.C. extraordinàriament ben conservades. Per aquesta raó Biskupin es coneix com la «Pompeia polonesa». Sobre la seva oferta pedagògica i de divulgació, Chowaniec va explicar el funcionament de les festes arqueològiques que organitzen periòdicament per obrir-se a tota la ciutadania.

D'altra banda, la fundadora i directora del parisenc Le Musée en Herbe, Sylvie Girardet, va explicar la

filosofia d'aquest centre museístic en funcionament des del 1978, exclusivament pensat per a infants d'entre 4 i 12 anys.

A més de les experiències internacionals, en aquestes jornades també es va dedicar molta atenció a la tasca que s'està fent a Catalunya. S'hi va exposar el tipus d'activitats dels serveis educatius de la Xarxa de Museus Locals de la Diputació de Barcelona, a més de fixar-se en el cas concret del Museu Marítim, el centre amfitrió de la trobada.

Evidentment també es va voler sentir l'opinió del professorat de primària i secundària, per conèixer de primera mà què necessiten els mestres dels museus perquè els membres més petits d'aquesta societat global i multicultural creixin i s'eduquin de manera cohesionada i amb igualtat d'oportunitats i coneixements, vinguin d'on vinguin.

**Xavier Carmaniu Mainadé**



Un moment de la celebració de les jornades